

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

1^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 11-4-2022 με την εξής σύνθεση: Αθηνά Μπουζιούρη Πρόεδρος (δυνάμει της με αρ.22/2022 Πράξης της ασκούσας καθήκοντα Προέδρου της ΕΑΔΗΣΥ), Σταυρούλα Κουρή Εισηγήτρια και Ειρήνη Αφοκάρδου, Μέλη.

Για να εξετάσει το ζήτημα συμμόρφωσης που διατάχθηκε με τις υπ' αρ. 255 και 251/2022 δύο αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα ΙΓ' Ακυρωτικός Σχηματισμός).

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια Σταυρούλα Κουρή και αφού ελήφθησαν υπόψη αμφότερες οι υπ' αριθ. 255 και 251/2022 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι : *«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».*

2. Επειδή, με την από 30-8-2021 προδικαστική προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1682/31-8-2021 η προσφεύγουσα εταιρία με την επωνυμία «...» και το διακριτικό τίτλο «...», όπως νόμιμα αυτή εκπροσωπείται, επιδίωξε να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 4135/9-8-2021 απόφαση του αναθέτοντα φορέα «...» και το διακριτικό τίτλο «...», με την οποία, για την ανάθεση της σύμβασης «ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ 2 & 3 ΤΗΣ ...», η εταιρία «...» κατετάγη πρώτη στη σειρά μειοδοσίας και η προσφεύγουσα κατετάγη δεύτερη,

Αριθμός απόφασης : Σ544,545/2022

προβάλλοντας πλημμέλειες της υποβληθείσας προσφοράς της πρώτης μειοδότης και συγκεκριμένα: α) υπολογισμό του κόστους εργατοώρας για τους εργαζόμενους 5ωρης απασχόλησης σε νυχτερινή εργασία και τους εργαζόμενους 8ωρης απασχόλησης σε νυχτερινή εργασίας στο ίδιο ποσό (σχ. το από 29-4-2021 έγγραφο ανάλυσης εργατικού κόστους), κατά παράβαση των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και ειδικώς αυτών (διατάξεων) που καθορίζουν το ύψος των εργοδοτικών εισφορών β) υπολογισμό του κόστους «Αντικατάσταση υπαλλήλων σε άδειες» σε ποσό αναντίστοιχο (173.676,59 ευρώ) με αυτό που προκύπτει από τον αναλυτικό υπολογισμό που διενεργεί η ίδια στο έγγραφό της με θέμα «ανάλυση εργατικού κόστους πλήρους -μερικής απασχόλησης» (175.890,35 ευρώ) γ) υπολογισμό του κόστους εργατοώρας για εργαζόμενο 5νθήμερης απασχόλησης σε πρωινή ή απογευματινή βάρδια (καθημερινές ή Σάββατα) σε ποσό (6,90453 ευρώ/ώρα) χαμηλότερο του προβλεπόμενου (6, 922 ευρώ/ώρα) βάσει της εργατικής νομοθεσίας δ) παράλειψη αναφοράς στην (προβλεπόμενη από τη Διακήρυξη) τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών αναφορικάς με το διοικητικό κόστος παρεχομένων υπηρεσιών, του κόστους έκδοσης της βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής ποσού 190.800.000 ευρώ. Υπέρ του κύρους της ως άνω προσβαλλόμενης απόφασης και κατά το μέρος που την αφορά η εταιρία «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, άσκησε την από 10-9-2021 παρέμβασή της. Η εν λόγω προδικαστική προσφυγή, δυνάμει της με αριθμό Πράξης 2229/2021 του Προέδρου του 6^{ου} Κλιμακίου, ορίσθηκε να εξεταστεί στις 08/10/2021, ωστόσο, εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών, δεν εκδόθηκε απόφαση επ' αυτής. Κατόπιν τούτου και μετά την άσκηση σχετικής αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αριθμό καταχώρησης (ΑΚ 1847/8-11-2021) εκ μέρους της εταιρίας με την επωνυμία «...» εκδόθηκε η με αρ. 255/2022 απόφαση του ΙΓ' Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία ακύρωσε την τεκμαιρόμενη απόρριψη από την Α.Ε.Π.Π. της με ΓΑΚ 1682/31-8-2021 προδικαστικής προσφυγής κατά της 4135/9-8-2021 απόφασης του Δ.Σ. της .... κατά το αντίστοιχο μέρος και ανέπεμψε την υπόθεση στην Α.Ε.Π.Π., προκειμένου να ασκήσει την αρμοδιότητά της. Η εν λόγω δικαστική απόφαση κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ στις 24-3-2022.

3. Επειδή, έχει κατατεθεί, δεσμευθεί και πληρωθεί το νόμιμο παράβολο κατά το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 του Π.Δ. 39/2017 (ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ...), ποσού 15.000,00€, το οποίο δεν είχε επιστραφεί μετά την τελεσθείσα σιωπηρή απόρριψη της ανωτέρω προδικαστικής προσφυγής.

4. Επειδή, με την από 30-8-2021 προδικαστική προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1687/31-8-2021 η προσφεύγουσα εταιρία με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», όπως νόμιμα αυτή εκπροσωπείται, επιδίωξε για τον αυτό διαγωνισμό να ακυρωθεί η αυτή ως άνω υπ' αριθμ. 4135/9-8-2021 απόφαση του αναθέτοντα φορέα «...» κατά το μέρος με το οποίο αποφασίστηκε η απόρριψη της προσφοράς της και δεν εξετάστηκαν πρόσθετοι λόγοι αποκλεισμού για τις προσφορές των εταιριών «...» και «...». Ειδικότερα, όσον αφορά στην απόρριψη της προσφοράς της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, στην εν λόγω προδικαστική προσφυγή, ότι ο αναθέτων φορέας εσφαλμένως υπέλαβε ότι στην υποβληθείσα προσφορά της χρησιμοποίησε συντελεστή 1,2 για τον υπολογισμό του κόστους κάλυψης κανονικής άδειας. Εξάλλου, στην προδικαστική προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο αναθέτων φορέας παρέλειψε να διαγνώσει : α) ως λόγο απόρριψης της προσφοράς της εταιρίας «...» τον εσφαλμένο υπολογισμό του μικτού τακτικού ημερομισθίου των εργαζομένων μερικής απασχόλησης και β) ως λόγο απόρριψης της προσφοράς της εταιρίας «...» την εσφαλμένη απεικόνιση του κόστους κάλυψης κανονικής άδειας των εργαζομένων (καθώς υπολόγισε 24 ασφαλιστικά ημερομίσθια και για τα 2 έτη της σύμβασης). Υπέρ του κύρους της ως άνω προσβαλλόμενης απόφασης και κατά το μέρος που την αφορά η εταιρία «...» άσκησε την από 9-9-2021 παρέμβασή της, η δε εταιρία «...» άσκησε την από 10-9-2021 παρέμβασή της ομοίως υπέρ του κύρους της ως άνω προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που την αφορά. Η εν λόγω προδικαστική προσφυγή, δυνάμει της με αριθμό Πράξης 2272/2021 του Προέδρου του 6^{ου} Κλιμακίου, ορίσθηκε να εξεταστεί την 08/10/2021, ωστόσο, εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών, δεν εκδόθηκε απόφαση επ' αυτής. Κατόπιν τούτου και μετά την άσκηση σχετικής αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών εκ μέρους της εταιρίας με την επωνυμία «... ..» (με αριθμό

Αριθμός απόφασης : Σ544,545/2022

καταχώρησης (ΑΚ 1847/8-11-2021) εκδόθηκε η με αρ. 251/2022 απόφαση του ΙΓ΄ Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία ακύρωσε την τεκμαιρόμενη απόρριψη από την Α.Ε.Π.Π. της με ΓΑΚ 1687/31-8-2021 προδικαστικής προσφυγής κατά της 4135/9-8-2021 απόφασης του Δ.Σ. της .... κατά το αντίστοιχο μέρος και ανέπεμψε την υπόθεση στην Α.Ε.Π.Π., προκειμένου να ασκήσει την αρμοδιότητά της. Η εν λόγω δικαστική απόφαση κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ στις 24-3-2022.

5. Επειδή, έχει κατατεθεί, δεσμευθεί και πληρωθεί το νόμιμο παράβολο κατά το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 του Π.Δ. 39/2017 (ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ...), ποσού 15.000,00€, το οποίο δεν είχε επιστραφεί μετά την τελεσθείσα σιωπηρή απόρριψη της ανωτέρω προδικαστικής προσφυγής.

6. Επειδή, με τη διακήρυξη ... (ΕΣΗΔΗΣ ...) προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την παροχή υπηρεσιών καθαρισμού των σταθμών του συστήματος των γραμμών 2 & 3 της ....., χρονικού διαστήματος δύο (2) ετών. Ο προϋπολογισμός για την (αρχική) διάρκεια της σύμβασης ανέρχεται στο ποσό των εννέα εκατομμυρίων πεντακοσίων σαράντα χιλιάδων ευρώ (9.540.000,00€) άνευ Φ.Π.Α., ενώ ο αναθέτων φορέας δικαιούται να παρατείνει μονομερώς την πιο πάνω διάρκεια ισχύος της σύμβασης μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος. Στον εν λόγω διαγωνισμό συμμετείχαν οι εταιρείες «...», «...», «...», «...», «...», «...», «...», «...» και «...». Η αρμόδια Επιτροπή Διαγωνισμού, με το από 29-7-2021 Πρακτικό Αξιολόγησης, εισηγήθηκε την απόρριψη των προσφορών των εταιρειών: «...», «...», «...», «...», «...», «...», «...», «...», την αποδοχή των προσφορών της «...», της «...» και της «...» και την ανακήρυξη ως προσωρινής αναδόχου της εταιρίας «...». Ακολούθως, ο αναθέτων φορέας με την 4135/9-8-2021 απόφαση του Δ.Σ., ενέκρινε το ως άνω Πρακτικό και ανέδειξε προσωρινό ανάδοχο την εταιρεία «...».

7. Επειδή ο διαγωνισμός που προκήρυξε ο αναθέτων φορέας ως εκ του αντικειμένου του, της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου ΙV του Ν. 4412/2016, σύμφωνα με το άρθρο 345 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, αμφότερες οι υπό εξέταση προδικαστικές προσφυγές έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση

κοινοποιήθηκε σε αυτούς στις 19-8-2021 και αμφότερες οι προσφυγές ασκήθηκαν στις 30-8-2021, δεδομένου ότι η καταληκτική ημερομηνία της 29-8-2021 ήταν ημέρα Κυριακή, κοινοποιήθηκαν δε μέσω ΕΣΗΔΗΣ στους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό στις 31-8-2021.

9. Επειδή, η προσφεύγουσα «...» έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση προσφυγής, δεδομένου ότι υπέβαλε προσφορά και αναδείχθηκε δεύτερη στη σειρά μειοδοσίας, οπότε προσδοκά να αναδειχθεί αυτή ανάδοχος της σχετικής σύμβασης. Η δε προσφεύγουσα «...» έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση προσφυγής κατά το μέρος με το οποίο βάλλει κατά της απόρριψης της προσφοράς της, δεδομένου ότι υπέβαλε προσφορά, αλλά αυτή απορρίφθηκε, οπότε προσδοκά να αναδειχθεί ανάδοχος της σχετικής σύμβασης. Όσον αφορά, όμως, το μέρος της προσφυγής της με το οποίο η προσφεύγουσα «...» προβάλλει επιπλέον λόγους απόρριψης των προσφορών των εταιριών «...» και «...» η προσφυγή αυτή ασκείται χωρίς έννομο συμφέρον κατά τα ειδικότερα κρινόμενα στη σκέψη 22 της παρούσας.

10. Επειδή, για αμφότερες τις προσφυγές ο αναθέτων φορέας απέστειλε στις 15-9-2021 τις με αρ.πρωτ.13297/14-9-2021 απόψεις του στην ΑΕΠΠ, τις οποίες κοινοποίησε αυθημερόν στους λοιπούς συμμετέχοντες. Με τις απόψεις αυτές, ο αναθέτων φορέας επιδιώκει την απόρριψη αμφότερων των εξεταζόμενων προδικαστικών προσφυγών για τους λόγους που εκεί αναφέρει.

11. Επειδή, όσον αφορά τη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προδικαστική προσφυγή η εταιρία «...» νομοτύπως και εμπροθέσμως άσκησε στις 10-9-2021 τη σχετική παρέμβασή της, κατόπιν της από 31-8-2021 κοινοποίησης της προσφυγής. Ομοίως δε και όσον αφορά τη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1687/2021 προδικαστική προσφυγή η εταιρία «...» νομοτύπως και εμπροθέσμως άσκησε στις 9-9-2021 τη σχετική παρέμβασή της και η εταιρία «...» στις 10-9-2021 την αντίστοιχη παρέμβασή της κατόπιν της από 31-8-2021 κοινοποίησης της προσφυγής αυτής.

12. Επειδή, αναφορικά με την προσφυγή με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 ο προσφεύγων οικονομικός φορέας «...» με το από 17-9-2021 Υπόμνημά του, νομοτύπως και εμπροθέσμως κατατεθέν, προέβαλε τους εκεί αναφερόμενους ισχυρισμούς του προς αντίκρουση των απόψεων του

αναθέτοντα φορέα και προς ευδοκίμηση της εξεταζόμενης προδικαστικής προσφυγής του.

13. Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, αμφότερες οι προσφυγές νομίμως εισήχθησαν ενώπιον του 1ου Κλιμακίου της Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 346, 360 και 371 παρ.12 του ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ/τος 39/2017.

14. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω και σε συμμόρφωση της Ενιαίας Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (πρώην ΑΕΠΠ) με τις υπ' αρ. 255 και 251/2022 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, κρίνονται τα ακόλουθα.

15. Επειδή, κατά τα παγίως γεγόμενα δεκτά από τη νομολογία, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007).

16. Επειδή, όσον αφορά στη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προδικαστική προσφυγή της εταιρίας «...» και δη επί του πρώτου λόγου, που αφορά στον υπολογισμό του κόστους εργατοώρας για τους εργαζόμενους 5ωρης απασχόλησης σε νυχτερινή εργασία και τους εργαζόμενους 8ωρης απασχόλησης σε νυχτερινή εργασία στο ίδιο ποσό, ως και επί του τρίτου λόγου προσφυγής που αφορά στον υπολογισμό του κόστους εργατοώρας για εργαζόμενο 5ήμερης απασχόλησης σε πρωινή ή απογευματινή βάρδια (καθημερινές ή Σάββατα) σε ποσό (6,90453 ευρώ /ώρα) χαμηλότερο του προβλεπόμενου (6,922 ευρώ/ώρα) βάσει της εργατικής νομοθεσίας, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Αμφότεροι αυτοί οι λόγοι προσφυγής τυγχάνουν απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Και τούτο διότι, ως βασίμως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, ουδόλως προβλέπεται στη διακήρυξη ο τρόπος συμπλήρωσης του Τιμολογίου και δη επί ποινή αποκλεισμού, ενώ από την οικονομική της προσφορά ευχερώς προκύπτει ότι έχουν υπολογιστεί με διακριτό τρόπο οι ελάχιστες νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων 8ωρης και

5ωρης απασχόλησης, ενώ ούτε η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα αναφερόμενα στην οικονομική της προσφορά ποσά υπολείπονται του ελάχιστου νόμιμου εργατικού κόστους. Ειδικότερα, αμφότερες, προσφεύγουσα και παρεμβαίνουσα, έχουν υπολογίσει ακριβώς τα ίδια ποσά στις οικονομικές τους προσφορές ως μικτές αποδοχές προσωπικού τόσο για τους εργαζόμενους 8ωρης απασχόλησης (1.744.874,21 ευρώ) όσο και για τους εργαζόμενους 5ωρης απασχόλησης (772.917,75 ευρώ). Η επικαλούμενη διαφοροποίηση στη συμπλήρωση του Τιμολογίου από την παρεμβαίνουσα που αφορά στο συμβατικό τίμημα, οφείλεται σε μεσοσταθμικό υπολογισμό της εργατοώρας, η οποία υπολογίστηκε με βάση τις βάρδιες και όχι την 8ωρη και 5ωρη απασχόληση, ως αναλυτικώς διαλαμβάνεται στην παρέμβασή της. Ωστόσο, το συνολικό άθροισμα των ποσών που αναγράφονται στο Τιμολόγιο (A1+A2+A3+A4+A5+A6) ταυτίζεται με το συνολικό ποσό του εργατικού κόστους της οικονομικής της προσφοράς, στην οποία έχει υπολογισθεί το ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος ανάλογα με την 8ωρη ή 5ωρη απασχόληση, ήτοι ανέρχεται και στις 2 περιπτώσεις σε 3.990.865,06 ευρώ, ως προκύπτει από τις από 29-04-2021 διευκρινίσεις της παρεμβαίνουσας. Επομένως, ορθώς η αναθέτουσα αρχή έκανε αποδεκτή την προσφορά της παρεμβαίνουσας δοθέντος ότι ο μεσοσταθμικός υπολογισμός της εργατοώρας στο Τιμολόγιο ουδεμία επιρροή έχει ως προς την ορθότητα του ελάχιστου νομίμου εργατικού κόστους ανάλογα με τις ώρες απασχόλησης, παρά τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα. Επομένως, ο πρώτος και ο τρίτος λόγος της προσφυγής που ερείδονται στον υπολογισμό της εργατοώρας στο Τιμολόγιο της παρεμβαίνουσας προκειμένου να αποδειχθεί ότι δεν έχει διαφοροποιηθεί ο υπολογισμός του εργατικού κόστους ανάλογα με το αν οι εργαζόμενοι είναι 8ωρης ή 5ωρης απασχόλησης, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι και αντίθετα να γίνουν δεκτοί οι σχετικοί λόγοι παρέμβασης.

17. Επειδή, όσον αφορά στη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προδικαστική προσφυγή της εταιρίας «...» και δη επί του δεύτερου λόγου, που αφορά στον υπολογισμό του κόστους «Αντικατάσταση υπαλλήλων σε άδειες» σε ποσό αναντίστοιχο (173.676,59 ευρώ) με αυτό που προκύπτει από τον αναλυτικό υπολογισμό που διενεργεί η ίδια στο έγγραφό της με θέμα «ανάλυση εργατικού κόστους πλήρους -μερικής απασχόλησης» (175.890,35 ευρώ), λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Με τον δεύτερο λόγο της υπό

κρίση προσφυγής της η εταιρεία ... ισχυρίζεται ότι το κόστος αντικατάστασης υπαλλήλων σε άδειες που η προσωρινή ανάδοχος δηλώνει στην προσφορά της υπολείπεται κατά 2.213,76 ευρώ από αυτό που θα έπρεπε να προκύπτει με βάση την Ανάλυση Εργατικού Κόστους που κατέθεσε στις 29-04-2021 ως απάντηση στο αίτημα του αναθέτοντα φορέα για παροχή διευκρινίσεων. Ωστόσο, η προσωρινή ανάδοχος στην ανάλυση του εργατικού της κόστους έχει δηλώσει ότι για τον υπολογισμό του κόστους μη ληφθείσας άδειας «πολλαπλασιάζουμε τις 2 αναλογούσες ημέρες το έτος και αφαιρούμε τις εργοδοτικές εισφορές», οι οποίες, εν προκειμένω, για τους εργαζομένους πλήρους απασχόλησης ανέρχονται σε ποσοστό 24,69%. Επομένως, η προσφεύγουσα στην ανάλυση που κάνει ακολουθώντας τη μέθοδο της προσωρινής αναδόχου για τον υπολογισμό του εργατικού κόστους έπρεπε από το ποσό των 11.185,08 ευρώ που υπολογίζει για μη ληφθείσα άδεια να αφαιρέσει τις εργοδοτικές εισφορές (11.185,08 / 1,2469). Έτσι, προκύπτει ότι το κόστος κάλυψης κανονικής άδειας είναι απολύτως νόμιμο και η διαφορά, ποσού 2.213,76 ευρώ (=175.890,35 € - 173.676,59 €), που προκύπτει με τους υπολογισμούς της προσφεύγουσας οφείλεται στο πόσο που έχει υπολογίσει για μη ληφθείσα άδεια, το οποίο στον υπολογισμό της προσωρινής αναδόχου δεν περιλαμβάνει εργοδοτικές εισφορές. Υπό τα δεδομένα αυτά απορριπτέος ως αβάσιμος κρίνεται ο δεύτερος λόγος προσφυγής και δεκτός ως βάσιμος ο σχετικός λόγος παρέμβασης.

18. Επειδή, όσον αφορά στη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προδικαστική προσφυγή της εταιρίας «...» και δη επί του τέταρτου λόγου, που αφορά στην παράλειψη αναφοράς στην προβλεπόμενη από τη διακήρυξη τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών αναφορικά με το διοικητικό κόστος παρεχομένων υπηρεσιών, του κόστους έκδοσης της βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής ποσού 190.800.000 ευρώ, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Κατά τον όρο 2.4.4. της διακήρυξης «...Οι οικονομικοί φορείς με την οικονομική τους προσφορά όπως γνωστοποιήσουν την τεκμηρίωση των προσφερόμενων τιμών αναφορικά με το διοικητικό κόστος παρεχόμενων υπηρεσιών, το ύψος αναλωσίμων και το εργολαβικό κόστος...». Από την απαιτούμενη αυτή τεκμηρίωση του διοικητικού κόστους της οικονομικής προσφοράς της προσωρινής αναδόχου,

προκύπτει ότι προβλέφθηκε και δεν συμπληρώθηκε πρόβλεψη για το κόστος έκδοσης και διατήρησης Εγγυητικής Επιστολής Συμμετοχής ποσού 190.800,00€ που έχει τούτη εκδώσει από την τράπεζα ALPHA BANK με αριθμό ..., το οποίο κόστος δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο της τεκμηρίωσης του διοικητικού κόστους στην οικονομική της προσφορά, όπως απαιτείται από τη διακήρυξη. Ομοίως, δεν έχει συμπεριλάβει σε κανένα σημείο της τεκμηρίωσης του διοικητικού κόστους στην οικονομική της προσφορά το κόστος έκδοσης της απαιτούμενης στους όρους 2.2.5. και 2.2.9.2.B3.2. της διακήρυξης βεβαίωσης Πιστοληπτικής Ικανότητας. Τα παραπάνω έξοδα αποτελούν μέρος του διοικητικού κόστους και δεν εντάσσονται στα ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ Διοικητικής Υποστήριξης. Κατ' αποτέλεσμα, δεκτού καθισταμένου ως βάσιμου του τέταρτου λόγου προσφυγής και απορριπτομένου του αντίστοιχου λόγου παρέμβασης, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος με το οποίο έκανε δεκτή την οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» και ανέδειξε αυτήν προσωρινή ανάδοχο.

19. Επειδή, κατόπιν όσων κρίθηκαν στις σκέψεις 16 έως και 18 της παρούσας, δεκτή ως βάσιμη κρίνεται η με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προσφυγή και απορρίπτεται ως αβάσιμη η παρέμβαση της εταιρίας «...», η δε προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το σκέλος με το οποίο έκρινε ως νόμιμη την οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» και ανέδειξε αυτήν προσωρινή ανάδοχο για το λόγο που εκτέθηκε στη σκέψη 18 της παρούσας.

20. Επειδή, όσον αφορά στη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1687/2021 προδικαστική προσφυγή της εταιρίας «...» και δη επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου, που αφορούν στον ισχυρισμό της ότι ο αναθέτων φορέας εσφαλμένως υπέλαβε ότι στην υποβληθείσα προσφορά της χρησιμοποίησε συντελεστή 1,2 για τον υπολογισμό του κόστους κάλυψης κανονικής άδειας, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Με την προσβαλλόμενη απόφαση εγκρίθηκε η απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρείας με την ακόλουθη αιτιολογία: *«3. Για την εταιρεία ... Α. Δικαιολογητικά συμμετοχής και Τεχνική Προσφορά Δεν αποτυπώνονται στοιχεία για τα οποία να συντρέχουν λόγοι αποκλεισμού Β. Οικονομική Προσφορά Η Επιτροπή αφού εξέτασε την οικονομική προσφορά της συμμετέχουσας εταιρείας .... και τις διευκρινίσεις*

που ζητήθηκαν από την Επιτροπή και εστάλησαν εμπρόθεσμα μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ, διαπίστωσε τα εξής: Στον τρόπο υπολογισμού του μηνιαίου εργοδοτικού κόστους και του κόστους ημερήσιας ώρας, η κάλυψη κανονικής αδείας έχει υπολογισθεί με 24 ημέρες για το 1ο έτος και 25 ημέρες για το 2ο έτος, ήτοι για δύο έτη 24,5 ημέρες μέσος όρος. Όμως ο ορθός τρόπος υπολογισμού των ανωτέρω προκύπτει: για το 1 έτος 20 αναλογούσες ημέρες $\times 1,2 = 24$ ημερομίσθια, όπου 1,2 ο υπολογισμός και της 6ης ημέρας επί πενθημέρου (6/5), για το 2 έτος 21 αναλογούσες ημέρες $\times 1,2 = 25,2$ ημερομίσθια, όπου 1,2 ο υπολογισμός και της 6ης ημέρας επί πενθημέρου (6/5). Άρα ΜΟ ασφαλιστικών ημερομισθίων 24,6 ((24+25,2)/2), αντί του 24,5 που έχει εσφαλιστικά υπολογίσει η συμμετέχουσα εταιρεία. Το εσφαλισμένο αυτό αποτέλεσμα που προέκυψε από τον ανόμοιο και μη ορθό τρόπο υπολογισμού της προσφέρουσας, επηρεάζει και καθορίζει εσφαλισμένα και μη νόμιμα το σύνολο του ύψους του εργοδοτικού κόστους καθώς και το ύψος του κόστους της ημερήσιας ώρας, τόσο στις οχτάωρες όσο και στις πεντάωρες βάρδιες. Αυτό συμβαίνει, γιατί διαφοροποιείται και το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών και κατ' ακολουθίαν το συνολικό εργατικό κόστος. Ο ανόμοιος και εσφαλισμένος αυτός τρόπος υπολογισμού του εργατικού κόστους, δεν μπορεί να θεραπευθεί, γιατί τυχόν επαναυπολογισμός των επιμέρους ποσών εκ των υστέρων με την ίδια και ορθή μέθοδο, θα είχε ως αποτέλεσμα ανεπίτρεπτη αλλοίωση της οικονομικής προσφοράς. Τα ανωτέρω γεγονότα συνιστούν λόγους απόρριψης, βάσει της παρ. 2.4.6.β του Τεύχους διαγωνισμού». Στον δε όρο 2.4.6 της Διακήρυξης προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, και ενδεικτικώς προσφορά: α) ... β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης,...». Εξάλλου, ως προεκτέθηκε, στον όρο 2.4.4 «Περιεχόμενα Φακέλου 'Οικονομική Προσφορά'/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της Διακήρυξης προβλέπονται τα εξής: «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα II της διακήρυξης και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3863/2010, όπως

τροποποιήθηκε και ισχύει. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Οι οικονομικοί φορείς που παρέχουν υπηρεσίες καθαρισμού, επί ποινή αποκλεισμού, υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας..... γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων». Περαιτέρω, στο προεκτεθέν άρθρο 68 του ν. 3863/2010, προβλέπονται αντίστοιχα τα ακόλουθα: «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης

εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι». Σύμφωνα δε με πάγια νομολογία, από τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν προκύπτει ότι απορρίπτεται ως απαράδεκτη οικονομική προσφορά διαγωνιζομένου, η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών (ΕΑ ΣΤΕ 328, 198, 76/2013, 108/2014, ΔΕφΑθ312/2015). Επίσης, στο άρθρο 1 του Α.Ν. 539/45 «Περί χορηγήσεως κανονικών αδειών μετ' αποδοχών», όπως αντικαταστάθηκε με αρ. 1 Ν. 3304/2004 «ΕΤΗΣΙΑ ΑΔΕΙΑ εργαζομένων, επιδότηση ανεργίας, θέματα ΙΚΑ κλπ.» ορίζεται ότι: «1.α. Κάθε μισθωτός από την έναρξη της εργασίας του σε υπόχρεη επιχείρηση και μέχρι τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών συνεχούς απασχόλησης, δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ' αναλογία με το χρόνο εργασίας που έχει συμπληρώσει στην ίδια υπόχρεη επιχείρηση. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση ετήσια άδεια εικοσιτεσσάρων εργάσιμων ημερών ή αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολούνται οι μισθωτοί λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας. β. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο μισθωτός να χορηγεί σε αυτόν την παραπάνω αναλογία της κανονικής άδειας. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α'. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες ή μέχρι και τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας. Για καθένα από τα επόμενα ημερολογιακά έτη, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει από την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους, την κανονική ετήσια άδεια με αποδοχές, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η ετήσια άδεια με αποδοχές, καθώς και το επίδομα αδειας, εκτός από τις διατάξεις του νόμου αυτού διέπονται και από τις λοιπές συναφείς διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας». Επιπλέον, στο άρθρο 3 παρ. 16 Ν. 4504/1966 «Εργατική νομοθεσία - Ταμεία ασφαλιστικά διάφορα κλπ.» προβλέπεται ότι: «16. Οι επί σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενοι, παρ' οιονδήποτε

εργοδότη, μισθωτοί δικαιούνται κατ' έτος "επιδόματος αδείας" ίσου προς το σύνολον των αποδοχών των υπό του Α.Ν. 539/1954 ή άλλων διατάξεων καθοριζομένων ημερών αδείας αναπαύσεως μετ' αποδοχών, των δικαιούται έκαστος μισθωτός, υπό τον περιορισμόν ότι το επίδομα τούτο δεν δύναται να υπερβαίνη τας αποδοχάς ενός 15ημέρου, διά τους επί μηνιαίω μισθώ αμειβομένους, των 13 δε εργασίμων ημερών, διά τους επί ημερομισθίω ή κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ' άλλον τρόπον αμειβομένους μισθωτούς. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται ομού μετά των αποδοχών της αδείας αναπαύσεως του μισθωτού. Εις περίπτωσιν καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, άνευ πταίσματος του μισθωτού, πριν ούτος συμπληρώση, παρά τω αυτών εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχή απασχόλησιν, αφ' ης προσελήφθη, ή αφ' ης έλαβε το επίδομα του προηγούμενου έτους, δικαιούται μέρους του ως άνω επιδόματος αναλόγου προς τον χρόνον της εργασιακής σχέσεως, ήτις διέρρευσεν, από της προσλήψεως ή από της λήψεως του προηγούμενου επιδόματος, μέχρι της ημέρας λύσεως της συμβάσεως εργασίας.».

Με την προσθήκη στον Κανονισμό Ασφαλίσεως του ΙΚΑ (βλ. Αποφ. Β1/21/6/1488/81 - ΦΕΚ 407, τεύχος Β' της 10-7-81, βλ. και ΔΕΝ 2010, τεύχος 1559, σ. Π85) ορίζεται ότι οι ημέρες ασφαλίσεως τόσο για αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό (καθαριστές - καθαρίστριες), όσο και για αμειβόμενους με ημερομισθίο που δεν απασχολούνται καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδος αυξάνονται κατά μία μονάδα εφόσον υπήρξε κατά την εβδομάδα (πλήρης) απασχόληση τουλάχιστον τριών ημερών, ενώ όταν παρέχεται εργασία με πλήρες ωράριο επί πέντε ημέρες την εβδομάδα προστίθεται 1 ημέρα ασφαλίσεως (6 ημέρες ασφαλίσεως). Στην προκειμένη περίπτωση η διακήρυξη δεν απαιτούσε εξαήμερη απασχόληση του προσωπικού καθαρισμού, αλλά πενθήμερη, όπως συνάγεται από την απαίτησή της για εργαζομένους πλήρους απασχόλησης (8ωρο), με αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους αυτούς να προστίθεται 1 ημέρα ασφαλίσεως (6 ημέρες ασφαλίσεως) κατά τα ανωτέρω. Επομένως, ορθά αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση του αναθέτοντα φορέα, οι μικτές αποδοχές που αντιστοιχούν στους αντικαταστάτες των εργαζομένων σε κανονική άδεια υπολογίζονται ως εξής: Για το 1ο έτος: 20 ημέρες κανονικής αδείας x 1,2 (= 5/6 για την 6η ημέρα ασφάλισης σε πενθήμερη εργασία)= 24 ημερομισθία και για το 2ο έτος: 21 ημέρες κανονικής αδείας x 1,2 (= 5/6 για

την 6η ημέρα ασφάλισης σε πενθήμερη εργασία)= 25,2 ημερομίσθια. Ο μέσος όρος των ημερομισθίων που έπρεπε, επομένως, να έχει λάβει ως βάση η προσφεύγουσα για τον υπολογισμό του κόστους μικτών αποδοχών για την αντικατάσταση των υπαλλήλων σε άδεια ανέρχεται σε 24,6 ημερομίσθια $(24+25,2/2)$. Εσφαλμένα η προσφεύγουσα εφαρμόζει διαφορετικού τύπου υπολογισμό, με αποτέλεσμα να επωφελείται δέκα εκατοστά ημερομισθίου και να καταλήγει να υπολογίζει 24,5 ημερομίσθια για κάθε έναν από τους αντικαταστάτες αδειάς. Έτσι, κάτω του νόμιμου είναι και το αποτέλεσμα στο οποίο καταλήγει για το δεύτερο έτος της σύμβασης, για το οποίο με τη μέθοδο που χρησιμοποιεί υπολογίζει καταρχάς 24,80 ασφαλιστικά ημερομίσθια και, εν συνεχεία, στρογγυλοποιεί προς τα πάνω προκειμένου για να καταλήξει στα 25 ασφαλιστικά ημερομίσθια, τα οποία, όμως, υπολείπονται των ελάχιστων νόμιμων. Ανεξαρτήτως των εσφαλμένων υπολογισμών της προσφεύγουσας για το πρώτο έτος της σύμβασης, κρίσιμοι είναι οι υπολογισμοί της για το δεύτερο έτος, από το οποίο προκύπτει και η επίμαχη διαφορά. Η προσφεύγουσα εφαρμόζει έναν συντελεστή 1,19047619 (βλ. σελ. 22 προσφυγής), ο οποίος δεν προκύπτει από την κείμενη νομοθεσία, αλλά από λογιστικά προγράμματα και πρότυπα υπολογισμού μισθοδοσίας που δεν αιτιολογούνται. Το εργατικό, επομένως, αυτό κόστος που υπολογίζει η προσφεύγουσα είναι κατώτερο του ελάχιστου νόμιμου και για τον λόγο αυτόν η προσφορά της είναι μη νόμιμη και ορθώς απορρίφθηκε από τον αναθέτοντα φορέα. Οι δε αιτιολογίες της προσφεύγουσας εταιρείας και στο δεύτερο λόγο της προδικαστικής της προσφυγής παρίστανται αόριστες. Δεδομένου ότι και ο αντικαταστάτης του αδειούχου εργαζομένου θα λάβει τις ίδιες μικτές αποδοχές που θα λάμβανε και ο αδειούχος, με εξαίρεση την αναλογία των δώρων και του επιδόματος αδειάς, αβάσιμα η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι αποδοχές αδειάς των εργαζομένων που λαμβάνουν την άδειά τους δεν ταυτίζονται με τις αποδοχές των αντικαταστατών τους και ότι δεν εφαρμόζεται ο συντελεστής 1,2 (βλ. σχ. σελ. 19 και 22 προσφυγής). Κατά συνέπεια απορριπτέοι ως αβάσιμοι κρίνονται αμφότεροι τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής και αντίθετα δεκτοί οι σχετικοί λόγοι παρέμβασης της εταιρείας «...».

21. Επειδή, όσον αφορά στους έτερους δύο λόγους προσφυγής σχετικά με τους πρόσθετους λόγους απόρριψης των οικονομικών

Αριθμός απόφασης : Σ544,545/2022

προσφορών των εταιριών «...» και «...» λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι οι φάκελοι δικαιολογητικών συμμετοχής – τεχνικών προσφορών και των δέκα (10) υποψηφίων αναδόχων ήταν πλήρεις και νόμιμοι και μετά την αποσφράγιση των φακέλων των οικονομικών τους προσφορών κατετάγησαν κατά σειρά μειοδοσίας ως εξής:

A/A	Διαγωνιζόμενη εταιρεία	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟ ΤΙΜΗΜΑ (ΣΣΤΜ)
1	...	8.061.045,16
2	...	8.074.681,10
3	....	8.092.594,40
4	...	8.129.928,00
5	...	8.170.855,65
6	...	8.184.000,00
7	...	8.338.490,82
8	...	8.360.862,00
9	...	8.592.718,84
10	...	8.670.814,45

Κατά την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών των υποψηφίων αναδόχων, και μετά την υποβολή από την πλευρά τους των διευκρινίσεων που στο μεταξύ είχαν ζητηθεί επ' αυτών από τον αναθέτοντα φορέα, αποφασίσθηκε η απόρριψη των οικονομικών προσφορών των εταιριών: 1. ..., 2. ...., 3. ...., 4. ...., 5. ...., 6. .... και 7. ...., με την ειδικότερη αιτιολογία που αναφέρεται εκεί για κάθε μία από αυτές, και αναδείχθηκε, ως προεκτέθηκε, προσωρινή ανάδοχος η εταιρεία «...» έναντι του ποσού των 8.184.000,00€, δεύτερη στη σειρά μειοδοσίας η εταιρία «...» έναντι τιμήματος 8.338.490,82€ και τρίτη η εταιρία «...» έναντι τιμήματος 8.360.862,00€. Η απορριφθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση εταιρία «...» δεν άσκησε οιαδήποτε προδικαστική προσφυγή κατά της ανωτέρω απόφασης όσον αφορά την απόρριψη της οικονομικής της προσφοράς και επομένως συνάγεται ότι αυτή

έχει καταστεί οριστικώς αποκλεισθείσα. Ως εκ τούτου κρίνεται ότι χωρίς έννομο συμφέρον η προσφεύγουσα εταιρία «...» προβάλλει με την υπό κρίση προσφυγή της επιπλέον λόγους απόρριψης της προσφοράς της «...». Σχετικά δε με την απορριφθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση εταιρία «....», η εταιρία αυτή («....») αυτή άσκησε την υπ' αριθμ. ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1669/2021 προδικαστική προσφυγή της, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. 1621/2021 απόφαση ΑΕΠΠ, εκκρεμεί δε η δικαστική απόφαση επί της αιτήσεως αναστολής και ακυρώσεως της ως άνω εταιρείας, αφού εισέτι δεν έχει κοινοποιηθεί στην ΕΑΔΗΣΥ σχετική δικαστική απόφαση. Κατά την πλειοψηφούσα άποψη της Εισηγήτριας Κουρή Σταυρούλας και της Προέδρου του 1^{ου} κλιμακίου της ΕΑΔΗΣΥ Μπουζιούρη Αθηνάς, με τα δεδομένα αυτά και καθόσον η εταιρία «....» δεν έχει καταστεί οριστικώς αποκλεισθείσα, θεμελιώνεται έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας «...» να προβάλλει με την εξεταζόμενη προσφυγή της επιπλέον λόγους απόρριψης της προσφοράς της «....» βάλλοντας έτσι κατά της παράλειψης της αναθέτουσας αρχής να τους διαγνώσει (βλ. ενδεικτικά ΔΕΕ υπόθεση C-54/18, Cooperativa Animazione Valdocco Soc. coop. soc. Impresa Sociale Onlus κατά Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo, ΣΤΕ 1573/2019, ΣΤΕ 30/2019, ΔΕφΑθ 334/2020, ΔΕφΑθ 294/2020, ΔΕφΘες 70/2021 κ.λπ.).

22. Επειδή, κατά τη μειοψηφούσα άποψη του Μέλους Ε. Αψοκάρδου, σύμφωνα με τη θεωρία και νομολογία, το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι και άμεσο από την άποψη ότι το προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς, δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό (Π. Δαγτόγλου, *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014). Πρέπει, επομένως, να υπάρχει συρροή των κάτωθι : α) η προσβαλλόμενη πράξη να έχει προκαλέσει βλάβη, υλική ή ηθική και β) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της προβαλλόμενης βλάβης (ΣΤΕ 7μ. 1898/2016), ήτοι μια ειδική έννομη σχέση του προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη πράξη (Σπ. Βλαχόπουλος, *Όψεις της δικαστικής προστασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα*, 1998, σελ 199, Δ. Ράικος, *Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*,

2017, σελ. 745 επ.) άλλως να την υφίσταται υπό συγκεκριμένη ιδιότητα ως υποψηφίου στην οικεία διακήρυξη (ΣΤΕ 880/2016 7μ. σκ. 13, 1844/2013 7μ. σκ. 15, 2973/1989), άλλως, ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει σ' αυτήν, αλλά αποκλεισμένου δυνάμει ρήτρας της προκηρύξεως (ΣΤΕ 4606/2012, 1982-1985, 1987/2011) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την σύννομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΣΤΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ.). Περαιτέρω, δέον είναι το έννομο συμφέρον να είναι και ενεστώζ, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης της προσφυγής (ΣΤΕ 1442/97 ΔΔικ 1997/1136) και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση της προσφυγής και την εξέταση αυτής (παρ. ενδεικτικά ΣΤΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣΤΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, ΔΤΕ 416/2002λ 2239/2003, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 846-7). Η δε βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004). Σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως προβολής της έλλειψής του από την αναθέτουσα αρχή ή τον παρεμβαίνοντα, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣΤΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται, δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣΤΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθόσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣΤΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣΤΕ 1898/2016, 7μελής). Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, κατά την εξέταση της προσφυγής της δεν έχει υποστεί ούτε ενδέχεται να υποστεί ζημία από την προσβαλλόμενη, η οποία είναι επωφελής γι'αυτήν ως προς το διατακτικό της, δοθέντος του ότι η προσφορά της εταιρείας «...» έχει απορριφθεί. Στην

περίπτωση που η προσβαλλόμενη μελλοντικά ακυρωθεί δικαστικώς και η αρχικώς απορριφθείσα προσφορά της εταιρείας «...» γίνει εκ των υστέρων αποδεκτή, η προσφεύγουσα έχει τη δυνατότητα, εφόσον επιθυμεί να προβάλει νέους λόγους αποκλεισμού της εν λόγω εταιρείας που δεν εξετάσθηκαν από τα αρμόδια όργανα της διεξαγωγής του διαγωνισμού, να ασκήσει παραδεκτώς νέα προδικαστική προσφυγή κατά της πράξης συμμόρφωσης της αναθέτουσας αρχής στη δικαστική απόφαση η οποία θα ακυρώνει την προσβαλλόμενη ως προς τους συγκεκριμένους λόγους απόρριψης της προσφοράς της ως άνω εταιρείας να προσφύγει δικαστικώς κατά της ως άνω αποδοχής προβάλλοντας νέες αιτιάσεις κατά της επίμαχης προσφοράς. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα, κατά τη μειοψηφούσα άποψη, δεν έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον να προβάλει με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή έτερους λόγους απόρριψης ήδη απορριφθείσας με την προσβαλλόμενη προσφοράς εφόσον ουδεμία μεταβολή συντελείται επί του παρόντος στην νομική κατάσταση της εν λόγω εταιρείας. Ως έχει, δε, κριθεί από τη νομολογία, η θεμελίωση εννόμου συμφέροντος για τον προσφεύγοντα τελεί υπό την προϋπόθεση ύπαρξης βλάβης εστιάζοντας στο διατακτικό της απόφασης και όχι στην αιτιολογία, καθώς, αν και η αιτιολογία έχει πλημμέλειες εντούτοις η πράξη είναι νόμιμη με άλλη αιτιολογία, το κύρος της πράξης δεν πάσχει ακυρότητα (ΣΤΕ 2239/1970, 4698/1988). Επομένως, η ενδεχόμενη πλημμελής αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης δεν θα είχε, εν προκειμένω, επίπτωση στο κύρος αυτής, διότι έχει απορριφθεί η προσφορά της ως άνω εταιρείας, ήτοι σε κάθε περίπτωση, και με την ορθή αιτιολογία η προσβαλλόμενη είναι ορθή ως προς το διατακτικό της (βλ Μ. ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ, *Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων και ο ακυρωτικός δικαστικός έλεγχος*, εκδ. Σάκκουλα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2012, σελ. 344 επόμε. και ενδεικτικά αποφάσεις ΑΕΠΠ 728/2021, σκ.6, 1220/2019, σκ. 8 και 57/2018, σκ. 6). Επομένως, κατά τη μειοψηφούσα άποψη του Μέλους Ε.Αψοκάρδου οι επιπλέον λόγοι της προσφυγής σχετικά με την απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» πρέπει να απορριφθούν ως απαραδέκτως προβαλλόμενοι. Συνακόλουθα, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή και να γίνει αποδεκτή η παρέμβαση της εταιρείας «...». Όσον αφορά στην παρέμβαση της εταιρείας «...», πρέπει να γίνει δεκτή ως προς το μέρος που αφορά στη διατήρηση

ισχύος της προσβαλλόμενης ως προς τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας ενώ κατά το μέρος που αφορά στο βάσιμο της προσφυγής σχετικά με τους επιπλέον λόγους αποκλεισμού της, καθίσταται άνευ αντικειμένου (Βλ. Παυλίδου Ε, «Οι αλυσιτελείς αιτήσεις ακυρώσεως στη νομολογία του ΣΤΕ», *ΕφημΔΔ* 2015, τ. 2, σελ. 256-257), δοθέντος ότι σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 362 του ν. 4412/2016 η παρέμβαση ασκείται υπέρ της διατήρησης ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης η οποία, εν προκειμένω, δεν προσβάλλεται λόγω του απαραδέκτου της υπό εξέταση προσφυγής.

23. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω και κατ' αποδοχή της πλειοψηφούσας άποψης περί θεμελίωσης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας όσον αφορά τον προβαλλόμενο από αυτήν επιπλέον λόγο απόρριψης της προσφοράς της εταιρίας «...» ερειδόμενου στον εσφαλμένο υπολογισμό του μικτού τακτικού ημερομισθίου των εργαζομένων μερικής απασχόλησης, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το άρθρο 38 του ν. 1892/1990 «Μερική απασχόληση», όπως ισχύει, *ορίζονται τα εξής: «1. Κατά την κατάρτιση της σύμβασης εργασίας ή κατά τη διάρκειά της ο εργοδότης και ο μισθωτός μπορούν με έγγραφη ατομική σύμβαση να συμφωνήσουν, ημερήσια ή εβδομαδιαία ή δεκαπενθήμερη ή μηνιαία εργασία, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, η οποία θα είναι μικρότερης διάρκειας από την κανονική (μερική απασχόληση). ... 2. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται ως: α) «εργαζόμενος μερικής απασχόλησης», κάθε εργαζόμενος με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας, του οποίου οι ώρες εργασίας, υπολογιζόμενες σε ημερήσια, εβδομαδιαία, δεκαπενθήμερη ή μηνιαία βάση είναι λιγότερες από το κανονικό ωράριο εργασίας του συγκρίσιμου εργαζόμενου με πλήρη απασχόληση, β) «συγκρίσιμος εργαζόμενος με πλήρη απασχόληση», κάθε εργαζόμενος πλήρους απασχόλησης, που απασχολείται στην ίδια επιχείρηση με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας, και εκτελεί ίδια ή παρόμοια καθήκοντα, υπό τις αυτές συνθήκες. Όταν στην επιχείρηση δεν υπάρχει συγκρίσιμος εργαζόμενος με πλήρη απασχόληση, η σύγκριση γίνεται με αναφορά στη συλλογική ρύθμιση στην οποία θα υπαγόταν ο εργαζόμενος αν είχε προσληφθεί με πλήρη απασχόληση. Οι εργαζόμενοι με σύμβαση ή σχέση εργασίας μερικής απασχόλησης δεν επιτρέπεται να αντιμετωπίζονται δυσμενώς σε σχέση με τους συγκρίσιμους εργαζόμενους με κανονική απασχόληση, εκτός εάν συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι οι οποίοι τη*

δικαιολογούν, όπως η διαφοροποίηση στο ωράριο εργασίας. ....7. Αν η μερική απασχόληση έχει καθοριστεί με ημερήσιο ωράριο μικρότερης διάρκειας από το κανονικό, η παροχή της συμφωνημένης εργασίας των μερικώς απασχολούμενων πρέπει να είναι συνεχόμενη και να παρέχεται μία φορά την ημέρα. ... 9. Οι αποδοχές των εργαζομένων με σύμβαση ή σχέση εργασίας μερικής απασχόλησης υπολογίζονται όπως και οι αποδοχές του συγκρίσιμου εργαζομένου και αντιστοιχούν στις ώρες εργασίας της μερικής απασχόλησης. 10. Οι μερικώς απασχολούμενοι μισθωτοί έχουν δικαίωμα ετήσιας άδειας με αποδοχές και επίδομα αδείας, με βάση τις αποδοχές που θα ελάμβαναν εάν εργάζονταν κατά το χρόνο της αδείας τους, για τη διάρκεια της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του α.ν.539/1945, όπως ισχύει. ...17. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται για τους μερικώς απασχολούμενους όλες οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.». Επιπλέον, σύμφωνα με το υπ' αρ.πρωτ. 41815/Δ. 10.199/16.9.2016 έγγραφο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Δ/ση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης) με θέμα «Αναβάθμιση Πληροφοριακού Συστήματος ΕΡΓΑΝΗ», ορίζεται ότι στο πλαίσιο της αναβάθμισης των εντύπων Ε4 και Ε3, η ορθή συμπλήρωση των πεδίων «Μικτές αποδοχές», «Εβδομαδιαίες ώρες» και «Ωρομίσθιο» γίνεται σύμφωνα με τα παρακάτω: «Εργατοτεχνίτης: «Μικτές αποδοχές»: Εβδομαδιαίες ώρες Χ 4,33 Χ Ωρομίσθιο» «Υπάλληλος : «Μικτές αποδοχές: Εβδομαδιαίες ώρες Χ 4,166 Χ ωρομίσθιο. Επιπλέον, σύμφωνα με το Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας «ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ: Απασχόληση με πλήρη και μερική απασχόληση. Διαλείπουσα και εκ περιτροπής απασχόληση» (ΑΠΟΔΟΧΕΣ, ΑΔΕΙΑ, ΔΩΡΑ, ΑΠΟΥΣΙΑ κ.λπ.)» ορίζεται, μεταξύ άλλων, το εξής: «...Β. ΜΙΣΘΩΤΟΣ με 5 ημέρες και λιγότερες των 40 ώρες (μερική απασχόληση)... Ημέρες ασφαλίσεως εξευρίσκονται σε συσχετισμό με το τεκμαρτό ημερομίσθιο της 1ης Ασφαλιστικής κλάσεως (11,06): Επί μηνιαίου μισθού: — αν ο ημερήσιος μισθός (1/25) είναι ίσος ή μεγαλύτερος από 11,06, αναγνωρίζονται για το πενθήμερο 21 ή 22 ημέρες ασφαλίσεως — αν είναι μικρότερος από 11,06, διαιρείται ο μηνιαίος μισθός διά 11,06. Το πηλίκον της διαιρέσεως συνιστά τον αριθμό των ημερών ασφαλίσεως (βλ. τους ΠΙΝΑΚΕΣ που χρησιμοποιεί το ΙΚΑ στο ΔΕΝ 2018, τεύχος 1736 σ. 878). Επί ημερομισθίου: Ημερομίσθιο ίσο ή

μεγαλύτερο του 11,06: Όσες ημέρες πραγματικά απασχολείται. Άλλως, διαίρεση των μηνιαίων αποδοχών δια 11,06. Ημέρες ίσες με το ηηλίκον. Για την οφειλή όμως εισφορών, λαμβάνεται ως κατώτατο όριο - βάση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της 1ης Ειδικής Ασφαλιστικής κλάσεως (8,03 ευρώ)». Εξάλλου, σύμφωνα με την αποτύπωση παραδειγμάτων που αναγράφονται στο Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας ως προς τις ημέρες ασφάλισης των εργαζομένων, προβλέπεται ότι: «...Εργασία με μειωμένο ωράριο όλες τις εργάσιμες μέρες του μήνα και ημερήσιο μισθό μεγαλύτερο των 11,06 ευρώ: Αν ο μισθός είναι ίσος, ή μεγαλύτερος από το τεκμαρτό ημερομίσθιο της 1ης ασφαλιστικής κλάσης ΙΚΑ, που είναι 11,06 ευρώ, τότε ο εργαζόμενος παίρνει ένσημα για 25 μέρες με εξαήμερο και 21-22 ΕΝΣΗΜΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΟΤΑΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ. Παράδειγμα: εργασία για 3 ώρες τη μέρα. Αν ο ημερήσιος μισθός είναι 11,09 ευρώ και άνω ο εργαζόμενος δικαιούται 21-22 ένσημα το μήνα, αν έχει πενθήμερο και 25 ένσημα αν έχει εξαήμερο. Αν έχει μειωμένο ωράριο και δεν εργάζεται όλες τις μέρες του μήνα, τότε παίρνει τα ένσημα για τις μέρες που πραγματικά απασχολείται.». Από τις ανωτέρω διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας προκύπτει ότι οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης με ημερήσιο μισθό μεγαλύτερο των 11,06 € (όπως εν προκειμένω οι εργαζόμενοι 5ωρης ημερήσιας απασχόλησης, με 4,356 € κατώτατο νόμιμο ωρομίσθιο) λαμβάνουν 22 ημέρες ασφάλισης μηνιαίως, εφόσον εργάζονται πέντε ημέρες την εβδομάδα και 26 ημέρες ασφάλισης μηνιαίως, εφόσον εργάζονται έξι ημέρες την εβδομάδα. Σε κάθε περίπτωση οι εργαζόμενοι μερικής – μειωμένης απασχόλησης λαμβάνουν μηνιαίως τα ένσημα για τις ημέρες που πραγματικά εργάζονται μέσα στο μήνα. Άλλωστε η αμοιβή του μερικώς απασχολούμενου ευρίσκεται με αντιστοίχιση της νόμιμης πλήρους αμοιβής με τις ώρες απασχόλησης που εργάστηκε ο μερικώς απασχολούμενος, δηλαδή με βάση το ωρομίσθιο. Το ωρομίσθιο δεν συστοιχίζεται μόνο με το κατώτατο ημερομίσθιο και το νόμιμο ημερήσιο δωρο, αλλά συναρτάται επιπλέον και με την εβδομαδιαία 40ωρη απασχόληση και το πλασματικό 60 ημερομίσθιο των εργατοτεχνιτών, οι οποίοι εργάζονται μεν επί 5ήμερο την εβδομάδα, αλλά όμως δεν στερούνται του 6ου ημερομισθίου, με την καθιέρωση της 5ήμερης εβδομάδας. Ακριβώς για τον λόγο αυτό, κατά το νόμιμο υπολογισμό του ωρομισθίου πολλαπλασιάζεται το νόμιμο κατώτατο ημερομίσθιο επί 6 και κατά το νόμο, μόνον κατόπιν τούτου, στη συνέχεια γίνεται η αναγωγή σε

εβδομαδιαίο νόμιμο χρόνο εργασίας (40 ώρες) και σε ημερήσιο νόμιμο χρόνο εργασίας (8 ώρες). Εν προκειμένω, η εταιρεία «...», όπως προκύπτει από τις 29/04/2021 έγγραφες διευκρινίσεις επί της υποβληθείσας οικονομικής της προσφοράς, υπολόγισε τις μικτές αποδοχές του προσωπικού της, τόσο για τους εργαζόμενους πλήρους 8ωρης απασχόλησης όσο και για τους εργαζόμενους μειωμένης 5ωρης απασχόλησης (5 ημέρες εβδομαδιαίως), με βάση το κατώτατο νόμιμο ωρομίσθιο ποσού 4,356 €. Πλην όμως, κατά την εξεύρεση του μικτού μηνιαίου ημερομισθίου των εργαζομένων μερικής – μειωμένης πενθήμερης απασχόλησης εσφαλμένα διαίρεσε τις συνολικές μηνιαίες τακτικές αποδοχές των εργαζομένων μερικής απασχόλησης (64.409,81 €) με 26 ασφαλιστικά ημερομίσθια – ημέρες ασφάλισης. Και τούτο διότι οι ημέρες ασφάλισης ενός εργαζομένου μερικής απασχόλησης, και δη απασχόλησης 5 ώρες ημερησίως, 5 ημέρες εβδομαδιαίως, ανέρχονται σε 22 μηνιαίως, δηλαδή οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης λαμβάνουν μηνιαίως τα έτη για τις ημέρες που πραγματικά εργάζονται στο μήνα (4,3333 εβδομάδες ένας μήνας x 5 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 21,67, αποτέλεσμα που υπερβαίνει τα 0,50€ και στρογγυλοποιείται στον αμέσως επόμενο ακέραιο, ήτοι 22 εργάσιμες ημέρες) και σε 26 ημέρες ασφάλισης που αντιστοιχούν μόνο σε εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης, 40 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας. Ως εκ τούτου το νόμιμο και ορθό μικτό τακτικό ημερομίσθιο, με βάση τα δηλωθέντα ποσά της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» ανέρχεται σε 64.409,81 € / 22 ημέρες ασφάλισης το μήνα = 2.927,72 €, ενώ η εν λόγω εταιρεία υπολόγισε και δήλωσε μικτό τακτικό ημερομίσθιο 2.477,30 € για εργαζόμενους μειωμένης απασχόλησης. Ήτοι το δηλωθέν μικτό τακτικό ημερομίσθιο των εργαζομένων μειωμένης απασχόλησης υπολείπεται κατά 450,42 € μηνιαίως (2.927,72 € - 2.477,30 €) του ελαχίστου νόμιμου μικτού τακτικού ημερομισθίου. Ο ανωτέρω εσφαλμένος υπολογισμός του μικτού τακτικού ημερομισθίου εργαζομένων μερικής απασχόλησης έχει ως άμεσο επακόλουθο τον παράνομο υπολογισμό των λοιπών κονδυλίων που συνθέτουν το εργατικό κόστος των εργαζομένων μερικής απασχόλησης στην υποβληθείσα οικονομική προσφορά της «...», όπως το Δώρο Χριστουγέννων, Δώρο Πάσχα, Επίδομα Αδείας, Κόστος Αντικαταστατών, δεδομένου ότι για την ανεύρεση των συγκεκριμένων κονδυλίων χρησιμοποιήθηκε από την εν λόγω εταιρεία το παράνομο μικτό

τακτικό ημερομίσθιο εργαζομένων μερικής απασχόλησης ποσού 2.477,30 €. Ως εκ τούτου, δεκτού καθισταμένου του σχετικού λόγου προσφυγής ως βάσιμου και απορριπτομένου του σχετικού λόγου παρέμβασης, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και κατά το μέρος με το οποίο δεν έκρινε ότι η οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» έπρεπε να απορριφθεί και για τον ως άνω λόγο.

24. Επειδή, κατόπιν όσων κρίθηκαν στις σκέψεις 20 έως και 23 της παρούσας, εν μέρει δεκτή κρίνεται η με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1687/2021 προσφυγή, δεκτή η παρέμβαση της εταιρίας «...» και απορριπτά η παρέμβαση της εταιρίας «...», η δε προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και κατά το μέρος με το οποίο δεν έκρινε ότι η οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» είναι απορριπτά λόγω εσφαλμένου υπολογισμού του μικτού τακτικού ημερομισθίου των εργαζομένων μερικής απασχόλησης κατά τα ειδικότερα κριθέντα στη σκέψη 23 της παρούσας.

25. Επειδή, κατόπιν των σκέψεων 19 και 24 της παρούσας, το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ..., ποσού 15.000,00€, πρέπει να επιστραφεί στην προσφεύγουσα «...» και το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ..., ποσού 15.000,00€, πρέπει να επιστραφεί στην προσφεύγουσα «...».

Για τους λόγους αυτούς

**ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 255 ΚΑΙ 251/2022
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

Δέχεται τη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1682/2021 προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την από 10-9-2021 παρέμβαση της εταιρίας «...».

Δέχεται εν μέρει τη με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1687/2021 προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται την από 10-9-2021 παρέμβαση της εταιρίας «...».

Απορρίπτει την από 9-9-2022 παρέμβαση της εταιρίας «...».

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος με το οποίο αφενός έκρινε ως νόμιμη την οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» και ανέδειξε αυτήν προσωρινή ανάδοχο για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 18 της παρούσας και αφετέρου δεν έκρινε ότι η οικονομική προσφορά της εταιρίας «...» είναι απορριπτέα και για τον πρόσθετο λόγο που εκτέθηκε στη σκέψη 23 της παρούσας.

Ορίζει την επιστροφή του ηλεκτρονικού παραβόλου με κωδικό ..., ποσού 15.000,00, στην προσφεύγουσα «...».

Ορίζει την επιστροφή του ηλεκτρονικού παραβόλου με κωδικό ..., ποσού 15.000,00€, στην προσφεύγουσα «...».

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Άγ. Ιωάννη Ρέντη στις 11-4-2022 και εκδόθηκε στις 13-4-2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΘΗΝΑ ΜΠΟΥΖΙΟΥΡΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΛΑΝΤΖΗ